

αὐτοδηνάρα, οὕτως ἐτυπώθη ἐν λ. ἀγκινάρα 1, ἀντὶ ἀφ' τοδηνάρα, δι' ὃ ἰδ. ἀτταγηνάρα.

αὐτοστιγμῆς ἐπίρρ. Εὐβ. (Αὐλωνάρ.)

Ἐκ τῆς ἀντων. αὐτός καὶ τῆς γενικ. στιγμῆς.

Ἀμέσως, πάραυτα. Συνών. αὐτίκοντα 1.

αὐτοῦ ἐπίρρ. τοπικὸν κοιν. αὐτοῦ Ἀμοργ. Θήρ. Κάρπ. Νάξ. Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Ματζούκ. Οἶν. Ὀφ. Σάντ. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ.) Σίφν. κ.ά. αὐτ-τοῦ Σύμ. αὐτ-του Σύμ. αὐτοῦ Καππ. (Σινασσ.) ἀτὰ Κρήτ. ἀτὲ Κρήτ. αὐτοῦ Καππ. (Ἀραβάν.) αὐτοῦ Καππ. (Ἀραβάν.) εὐτοῦ Ζάκ. Ἰθάκ. Ἰων. (Κρήν.) Κεφαλλ. Πάρ. Πελοπν. (Καλάβρυτ. Κορινθ. Λακων. Λάστ. Μαζαίικ. Μάν. Μεγαλόπ. Πυλ. Σουδεν. Τρίκκ.) κ.ά. εἰτοῦ Θήρ. Κρήτ. Κύθηρ. Μέγαρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Ρόδ. κ.ά. εἰτ-τοῦ Ἀπουλ. Καλαβρ. εἰτοῦ Νάξ. (Γαλανᾶδ. Τρίποδ.) ιτ-τοῦ Νάξ. (Βόθρ. Κινίδ. Μέλαν. Τρίποδ. Χαλκ.) ιτ-τοῦ Ἀπουλ. Καλαβρ. εἰτὰ Κάλυμν. Κρήτ. Κύθηρ. κ.ά. εὐ-του Κυδων. Λέσβ. εὐτ' Σαμοθρ. ναυτοῦ Μακεδ. (Σίτοβ.) ἴφτοῦ Κέως (Πελοπν. Βούρβουρ. Κυνοῦρ.) κ.ά. εἰτὰ Ρόδ. εἰβὰ Ρόδ. εἰτὰ Ρόδ. εἰζβὰ Ρόδ. ἴτοῦ Ἀπουλ. Κύθηρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ. Γαλανᾶδ. Μον. Φιλότ.) Ρόδ. κ.ά. ἴτ-τοῦ Εὐβ. (Ὀξύλιθ.) ἴτὰ Κάλυμν. Κύθηρ. αὐτουδά κοιν. αὐτουδά Θήρ. Ἰκαρ. Κρήτ. Σίφν. κ.ά. αὐτ-τουά Σύμ. αὐτουά Κάρπ. αὐδὰ Εὐβ. (Ξηροχώρ. Ὀφ. Στροπόν.) Σάμ. Σκόπ. αὐουδά Εὐβ. (Ὀφ.) εὐτουδά πολλαχ. ἴφτουδά Εὐβ. (Ὀφ.) Πελοπν. (Γέρμ. Οἰτυλ.) κ.ά. εἰτουδά Θήρ. Κρήτ. Κύθηρ. Ρόδ. εὐδὰ Ρόδ. εὐδὰ Ρόδ. εἰτοῦα Ρόδ. ἴτουδά Κρήτ. Κύθηρ. Ρόδ. Τήλ. ἴφτουδὰ Κύθηρ. εἰτουδὰ Κύθηρ. ἴτουδὰ Κύθηρ. αὐτουδὲ Κρήτ. ἴτουδὲ Κύθηρ. αὐτουδανὰ Σκόπ. αὐδανὰ Σκόπ. ἴφνα Ἰμβρ. Λέσβ. αὐτουγὰ πολλαχ. αὐτουγὰ Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά. αὐτοῦα Θεσσ. αὐτοῦμα Ἡπ. (Βούρμπιαν.) Στερελλ. (Κλών.) κ.ά. αὐτούμα Ἡπ. αὐτουγὰ Κρήτ. εἰτουγε Νάξ. (Γαλανᾶδ.) εἰτούγιαδὲ Νάξ. (Γαλανᾶδ.) εἰτουδὰ Κύθηρ. ἀταχὰ Πόντ. (Ὀφ.) ἀταχὰν Πόντ. (Ὀφ.) ἀταχάνας Πόντ. (Ὀφ.)

Τὸ ἀρχ. ἐπίρρ. αὐτοῦ, ὅπερ κυρίως εἶναι γενικ. τοῦ αὐτός. Οἱ τύπ. μετὰ τῶν δεικτικῶν προσσηματισμῶν - δὰ - δὲ - γὰ - νὰ - χὰ κτλ. δηλοῦν ἀκριβέστερον τὴν τοπικὴν σχέσιν. Τὸ αὐδὰ ἐκ τοῦ αὐτουδὰ διὰ τοῦ μεταβατικοῦ τύπ. αὐτ' δὰ, τὸ δὲ αὐουδὰ ἐκ τοῦ αὐδὰ κατ' ἀνάπτυξιν συνοδίτου φθόγγου μεταξὺ τῶν φθόγγων β καὶ δ. Περὶ τῆς γενέσεως τῶν τύπων ἀταχὰ, ἀταχὰν καὶ ἀταχάνας ἰδ. Ἀνθ' Παπαδόπ. ἐν Ἀθηνᾶ 29 (1917) Λεξικογρ. Ἀρχ. 143 κέξ.

1) Εἰς αὐτὸν τὸν τόπον (τὸν ὁποῖον δεικνύομεν) κοιν. καὶ Ἀπουλ. Καλαβρ. Καππ. (Ἀραβάν. Σινασσ.) Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Ματζούκ. Οἶν. Ὀφ. Σάντ. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ.): *Αὐτοῦ ποῦ βρῖσκεσαι - ποῦ κάθεσαι. Αὐτοῦ ποῦ σὲ βλέπω. Στάσου αὐτουδὰ ποῦ ὅσαι καὶ μὴν κουνεῖσαι διόλου κοιν. Ἀτοῦ ἐστὰ (στάσου) Τραπ. Χαλδ.: Ἀτοῦ μὴ φαίνεσαι αὐτόθ. Εἶδα κάθεσ' αὐτουδά; Κρήτ. Ποῦ πάει ἴτουδά πέρα ἴφτος; Τήλ. Τί κάνεις ἴτου; Κινίδ. Τί κάμνεις αὐτ-του; Σύμ. Ἐκάμητε δουλειὰν αὐτ-του ποῦ πήγυτε; αὐτόθ. Εὐτ' ἀπ' στέκισι Σαμοθρ. Τί κάθ' ἔς εὐτον; Κυδων. Ποιὸς εἶσαι ὁποῦ ὅσαι ἴτου; Ἀπύρανθ. Ἐτοῦτα τά ἔχανε ἴτου Βόθρ. Εὐτοῦνος εὐτοῦ ξέρεῖ πολλά τραγούδια Κορινθ. Τουδὰ μένουνε Κύθηρ. Ἀπὸ ἴτου πέρασέ το Μέλαν. Κάθου ἴτουδά ποῦ κάθεσαι Κρήτ. Ἀτὰ νὰ φραωθῇτε, δὲ σᾶσε σιμώνω αὐτόθ. Ἐτοῦ ποῦ θενὰ πάτε Κύθηρ. || Φρ. Αὐτοῦ! (κέλευσμα διδόμενον εἰς τὸν πηδαλιούχον ὑπὸ τοῦ κυβερνήτου τὸ πλοῖον ὅπως οἰακίζων καταλλήλως τηρήσῃ τὸ πλοῖον ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς πλευ-*

σεως τὴν ὁποίαν δεικνύει ἡ πυξὶς καθ' ἣν στιγμὴν ἐκφωνεῖται τὸ κέλευσμα) ναυτικός ὄρ. κοιν. Ἀτοῦ εἶμαι (νά, αὐτοῦ εἶμαι, νά, ἔφθασα ἀμέσως) Χαλδ. Ἀτοῦ εἶσαι! (φύγε ἀμέσως! περαιτέρω δὲ ἡ φρ. καταστάσα οἰονεῖ στερεότυπος ἐδήλωσε γενικῶς τὸ τάχιστα φεύγειν, οἶον: ἄμον τὸ εἶδ' αὐτον αὐτοῦ εἶσαι = μόλις τὸν εἶδα ἔφυγα ἀμέσως, ἀκόμαν 'κ' ἐλέπ' με καὶ αὐτοῦ εἶσαι = μόλις με εἶδε ἔφυγεν ἀμέσως κττ. Ἰδ. Ἀνθ' Παπαδόπ. ἐν Ἀθηνᾶ 29 (1917) Λεξικογρ. Ἀρχ. 111) Χαλδ. || Ἀσμ.

Ἀτοῦ ποῦ μαθες καὶ πὰς | τὸ κεφάλι σου θὰ φάς

(ἐπὶ τοῦ κινδυνεύοντος διὰ παρατόλμους πράξεις) Κάρπ.

Εὐτοῦ ποῦ εἶσαι ἤμουνα τὸ ἐδῶ ποῦ εἶμαι θὰ ῥτης

(παροιμ. φρ. τῶν γερόντων πρὸς τοὺς νεωτέρους) Κορινθ. *Μ' εἶχιν αὐτοῦ καὶ αὐτοῦ* (συνεχῶς με ἠνώχλει) Μακεδ. (Βλάστ.) β) Μετ' ἐμπροσθέντος ὀνόματος τὸ αὐτοῦ εὐχρηστεῖ ἀντὶ ἀντων. δεικτικῆς Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Ὀφ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.): Ἀτοῦ ἔς σὸ μέρος - ἔς σ' ὁσπὶτ' - ἔς σὸ χωράφ' κττ. (εἰς αὐτὸ τὸ μέρος, τὸ σπῖτι κτλ.) Τραπ. Χαλδ. Ἀταχὰ ἔς σὸ χωράφ' Ὀφ. Ἰδ. Ἀνθ' Παπαδόπ. ἐν Ἀθηνᾶ 29 (1917) Λεξικογρ. Ἀρχ. 112. γ) Τίθεται τὸ ἐπίρρ. ἀντὶ τοῦ σὺ ὡς εὐγενεστέρα ἐκφρασις Ἰθάκ. Κεφαλλ. Πελοπν. (Λακων.) κ.ά.: *Θὰ τὸ πάρης αὐτοῦ ἢ νὰ σοῦ τὸ φέρω; Λακων. Εὐτοῦ τί κάνεις; Ἰθάκ. Δὲν ἐπῆες εὐτοῦ; Κεφαλλ.*

2) Ἐδῶ Ἀπουλ. Θράκ. (Αὐδήμ.) Κάλυμν. Καππ. (Ἀραβάν.) κ.ά.: *Ἐλα τὰ Κάλυμν.* || Παροιμ. φρ.

Αὐτοῦ σὲ θέλω, κάβουρα, | νὰ πηδᾷς τὰ κάρβουνα

(ἐπὶ ἀνθρώπου μεγαλαυχούντος μὲν ἐν τῷ ἀσφαλεῖ, ἀποδειλιῶντος δὲ πρὸ τοῦ κινδύνου) Αὐδήμ. 3) Ἐκεῖ Ἰμβρ.: *Ἐφνα κάτ' - πέρα* κττ. (ἐκεῖ κάτω κτλ.) 4) Ἐν συνεκφορᾷ μετὰ τοῦ ποῦ ὡς χρονικὸν ἐπίρρ., ὅτε, ἐνῶ πολλαχ.: *Αὐτοῦ ποῦ περπατοῦσα γλίστρησα κ' ἔπεσα. Αὐτοῦ ποῦ μίλαγε τοῦ ῥχεῖται μὰ πέτρα ἔς τὸ κεφάλι.* Συνών. ἐκεῖ.

* **αὐτοῦ - ἄνωθεν** ἐπίρρ. αὐτανάνθεν Πόντ. (Χαλδ.) αὐάνθεν Πόντ. (Χαλδ.) ἀταχὰν-ἄνωθε Πόντ. (Ὀφ.)

Ἐκ τῶν ἐπίρρ. αὐτοῦ καὶ ἄνωθεν. Περὶ τοῦ ἐπιρρηματος τούτου καὶ τῶν κατωτέρω τῆς Ποντικῆς διαλέκτου ἰδ. Ἀνθ' Παπαδόπ. ἐν Ἀθηνᾶ 29 (1917) Λεξικογρ. Ἀρχ. 139 κέξ.

Αὐτοῦ ἐπάνω ἔνθ' ἄν.: *Αὐτανάνθεν ποιὸς ἔν';* Χαλδ.

* **αὐτοῦ - ἄνωθεν - καὶ κάτω** ἐπίρρ. αὐτανάνθεν-καίκα Πόντ. (Χαλδ.) αὐάνθεν-καίκα Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾷς αὐτοῦ ἄνωθεν καὶ κάτω.

Νὰ αὐτοῦ παραπάνω κοντά: *Αὐτανάνθεν-καίκα ἀνάμ'νον με.*

* **αὐτοῦ - ἄνωθεν - κ' ἔσω** ἐπίρρ. αὐτανάνθεν-κέσ' Πόντ. (Χαλδ.) αὐάνθεν-κέσ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾷς αὐτοῦ ἄνωθεν καὶ ἔσω.

Εἰς τὰ αὐτοῦ ἄνωτέρω που μέρη.

* **αὐτοῦ - ἄνωθεν - καὶ ἄνω** ἐπίρρ. αὐτανάνθεν-κιάν' Πόντ. (Χαλδ.) αὐάνθεν-κιάν' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾷς αὐτοῦ ἄνωθεν καὶ ἄνω.

Αὐτοῦ πρὸς τὰ ἄνω: *Αὐάνθεν-κιάν' πάει.*

* **αὐτοῦ - ἄνωθεν - μέρου** ἐπίρρ. αὐτανάνθεν-μέρ' Πόντ. (Χαλδ.) αὐάνθεν-μέρ' Πόντ. (Χαλδ.)

Ἐκ τῶν ἐπιρρημάτων αὐτοῦ, ἄνωθεν καὶ μέρου. Αὐτοῦ ἐπάνω.